

Lapsiperheet

Barnfamiljer

01/2011 | <http://www.lape.fi>

Toimintavinkkejä:
teemana edunvalvonta
ja vaikuttaminen

Lape
10
vuotta

Työpöydällä
lasten kotihoito ja
järjestöyhteistyö

Yhdistysvieraana Vaaka ry

Sisällys:

Pääkirjoitus	3
Perheiden asialla – jo kymmenen vuotta	4
Työpöydällä lasten kotihoito ja järjestöyhteistyö	7
Yhdistysvieraana Vaaka ry	9
Kolumni: Teini	10
Toimintavinkkejä: teemana edunvalvonta ja vaikuttaminen	11

Hallituksen yhteystiedot:

HALLITUKSEN PUHEENJOHTAJA

Kaarina Torkkola, Haapajärvi
puh. 040 8367320
kaarina.torkkola@haapajarvi.fi

Janne Kylli, Espoo
janne.kylli@kolumbus.fi

HALLITUSJÄSENET

Laura Hiltunen, Kuopio
ljallio@hotmail.com

VARAJÄSEN
Anna Lepistö, Porvoo
lepistoanna@gmail.com

Roberta Fabritius, Rovaniemi
rfabritius@gmail.com

JÄSENSIHTTEERI
Emilia Jääskeläinen
jasensihiteeri@lape.fi

Emilia Jääskeläinen, Haukipudas
emilia_jii@yahoo.com

RAHASTONHOITAJA
Anne Liias
rahastonhoitaja@lape.fi

Sanna Hamström, Espoo
sannahamstrom@gmail.com

KOTISIVUT
<http://www.lape.fi>

Lehden toimitus:

PÄÄTOIMITTAJA

Anna Lanas-Nevala
anna.lanas@gmail.com

TAITTO
Edward Stewart
stewart.eddie@gmail.com

Lapsiperheet

Barnfamiljer
01/11

on Lapsiperheiden Etujärjestön julkaisema, kaksi kertaa vuodessa ilmestyvä lehti. Lehdessä käsitellään lapsiperheitä koskevia yhteiskunnallisia asioita ja pyritään vahvistamaan vanhempien asemaa lastensa ensisijaisina kasvattajina.

Yhteistyökumppanit

Leikkien.fi

www.leikkien.fi

Vauvatar

www.babyshop.fi

Condiana

www.condiana.fi

Taidekehystämö Hyvärinen

www.taidehyvarinen.fi

Art Of Music

www.artofmusic.fi

LeluTalo

www.lelutalo.fi

Pinjata

www.pinjata.fi

Vauvatavara.net

www.vauvatavara.net

Vekaravintti

www.vekaravintti.fi

Yhteistyökumppanit tarjoavat alennuksia tuotteistaan/palveluistaan Lape:n jäsenille. Katso tarkemmat tiedot kotisivuiltamme <http://lape.fi/jasenyys/jasenedut/>

PÄÄKIRJOITUS

Kymmenen vuotta. Niin kauan Lapsiperheiden Etujärjestö ry, eli meille niin rakas Lape, on ollut olemassa. Tässä Lapsiperheet-lehdessä juhlitamme tätä taivalta ja kurkistamme Lapen tarinaan vuosien mittaan mukana olleiden ihmisten muistelujen myötä.

Samalla herkistyn muistelemaan itsekin. Kerron teille oman tarinani. Minäkin rakastuin Lapeen ja olen kokenut sen kanssa mahtavat määrät ikimuistoisia kokemuksia. Olen tutustunut ihaniin ihmisiin, jotka ovat nyt elämässäni yhdistystoiminnan ulkopuolellakin.

Minun yhteiset hetkeni Lapen kanssa ovat tähän mennessä kestäneet yli neljä vuotta. Neljä vuotta olen ollut Lapen hallituksessa, kolme niistä järjestön puheenjohtajana. Se on aivan uskomatonta. Neljä ja puoli vuotta sitten olin 24-vuotias kahden pienokaisen äiti ilman mitään järjestökokemusta saati koulutusta. En villeimmissä kuvitelmissiakaan olisi arvannut mitä aukeaa kun laitan viestin lapeleisille.

Nyt olen vastailut tiedotusvälineille, kirjoittanut kannanottoja ja järjestänyt paikallistoimintaa. Oulun kaupunginvaltuuston puheenjohtaja on soittanut minulle, ja minua on siteerattu Helsingin Sanomien pääjutussa. Ja kuulkaas - Lape on täynnä minun kaltaisiani tarinoita!

Lapessa olen oppinut valtavasti asioita vaikuttamisesta, yhteiskunnasta, tiimityöstä, johtamisesta, tiedottamisesta ja tapahtumien järjestämisestä. Nämä taidot ovat nyt hyödyksi opinnoissani ja tulevassa työelämässäni. Lape on tarjonnut ainutlaatuisen mahdollisuuden kartuttaa osaamista.

Tästä keväästä lähtien minä keskitän toimintani tämän lehden tekemiseen, ja ojennan puheenjohtajan nuijan Haapajärvellä toimivalle pitkän linjan lapelaiselle Kaarina Torkkolalle.

Tässä etappivaiheessa, jossa Lape juhlii ensimmäisiä pyöreitä, palaamme hetkeksi alkuun. Lapen alkuun kiidämme ”Perheiden asialla - jo kymmenen vuotta” -jutussa, ja minä palaan oman aktiiviurani alkuun tällä katkelmalla viestistä, jonka lähetin Lapen postituslistalle neljä vuotta sitten.

”20. huhtikuuta 2007

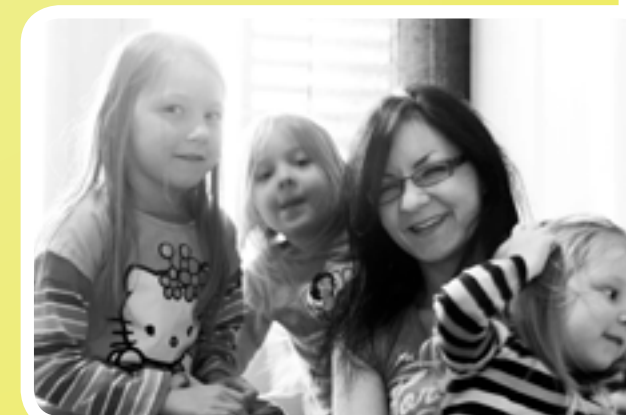
Hei kaikki!

Päätin aloittaa tehtäväni uutena sihteerinä opettelemalla asiat A:sta lähtien. Olen nyt lukenut yhdistyslakia ja selvittänyt sihteerin toimenkuvaa eri yhteyksissä. Lapen toimintaan olen perehtynyt käymällä läpi kaikki vanhat pöytäkirjat liitteineen, toimintakertomukset ja toimintasuunnitelmat.

Edellä mainitut luettuani haluan kertoa, miten valtavan ylpeä olen kuuluessani tähän hienoon järjestöön. Ihailin yhdistyksen toimijoita jo ennalta, mutta nyt kunnioitukseni on noussut aivan uudelle tasolle. Tässä yhdistyksessä on sen perustamisesta lähtien toiminut intohimolla, viisaudella ja ahkeruudella varustettuja ihmisiä. Tavallisia ihmisiä, jotka ovat halunneet saada parannuksia lapsiperheiden asioihin, ja ovat ryhtyneet toimeen.

--- Lukiessani raportteja vuosien varrelta – välillä lähes itku kurkussa liikutuksesta -, näin miten paljon nämä ihmiset ovat tehneet ja miten paljon ideoineet. Lapen historian tekijät motivoivat toimimaan, nostavat rimaa ja ovat inspiraationa.

Kiitos!”

Anna Lanas-Nevala
Kolmen tyttären äiti
Päätoimittaja
Lapsiperheet-lehti

Perheiden asialla – jo kymmenen vuotta

Eräs pietarsaarelainen kotiäiti sai tarpeekseen lasten kotihoidosta maksettavien tukien pienuudesta verrattuna päivähoidon kustannuksiin. Hän halusi herättää ihmiset miettimään mitä oikein tapahtuisi, jos kotivanhemmat päättäisivätkin mennä lakkoon. Siitä päätöksestä käynnistyi mahtaviin mittasuhteisiin paisuva tapahtumasarja, jonka seuraukset eivät ole hälvenneet vielä kymmenen vuoden jälkeenkään.

Anna-Maria Pokela lähetti kirjoituksensa ”Kotiäitien lakkovaroitus” kaikkiin suomalaisten sanomalehtien yleisönosastoihin helmikuussa 2001.

– Kirjoituksen johdosta sain paljon palautetta äideiltä, isiltä ja isovanhemmilta, jotka olivat minun laillani pettyneitä kotivanhempien etuuksien tasoon ja muihin epäkohtiin.

Äidit ja isät eivät olleet ainoita, jotka ottivat yhteyttä.

– Silloinen pääministeri **Paavo Lipponen** sai toimittajilta niin paljon yhteydenottoja ”lakkoilumme” vuoksi, että lähetti minulle kirjeen, jossa selitteli itsestäänselvyyksiä, Anna-Maria kertoo.

Vauvalehtien verkkopalstoilla aihe herätti

paljon keskustelua ja sai aikaan sen, että eräs äiti perusti Kotiäidit – sähköpostilistan.

Aluksi toimintaa käynnisteltiin Lapsen kotihoito ry:n alaisena, mutta pian kävi selväksi, yhteistyö ei onnistu. Niinpä loppuvuodesta 2001 perustettiin uusi yhdistys tamperelaisessa hampurilaisravintolassa. Uuden yhdistyksen nimeksi tuli Lapsiperheiden Etujärjestö ry.

Uuden järjestön perustajajäseniin kuului myös espoolainen **Anne Soini**.

– Yhdistyksen perustaminen oli hauskaa aikaa. Se tekemisen riemu ja yhteishenki, jolla uuden yhdistyksen nimeä, tavoitteita ja sääntöjä sorvattiin, hakee edelleen vertaistaan elämässäni. Saatoin valvoa yökaudet netissä pohtimassa uuden yhdistyksen asioita. Olin

niin innoissani, että pärjäsin jopa muutaman tunnin yöunilla.

Erikoistietämystä ja aktiivisia vaikuttajia

Lapen käyttöön saatiin alusta alkaen perusteellista tietoutta ja materiaalia monilapsisia perheitä koskevista aiheista liittyen esimerkiksi verotukseen. Tästä on kiittäminen espoolaista monilapsisen perheen isää **Matti Sillanpää**ä, joka oli Lapen hallitusjäsenenä vuodesta 2002 aina vuoteen 2008 tuoden 3+ tiiminsä tietämyksen Lapen piiriin. Matin erikoistietämystä on hyödynnetty esityksissä ja keskustelun taustamateriaalina tavattaessa poliitikkoja, virkamiehiä, tutkijoita ja järjestövaikuttajia.

Lukuisten suorien vaikuttajatapaamistensa lisäksi Matti Sillanpää on edustanut Lapsiperheiden Etujärjestöä seminaareissa ja muun muassa osallistuessaan Väestöliiton perhepoliittisen ohjelman valmisteluun vuosina 2004-2005.

Vilkas nuori yhdistys levitti toimintaansa ja herätti kiinnostusta nopeasti. **Lotta Niemistö** lähti mukaan Lapen toimintaan loppuvuodesta 2001 saatuaan puhelinoiton puheenjohtaja Anna-Maria Pokelalta.

"Teimme myös aloitteita kaupungille ja kirjoittelimme lehtiin."

– Olin tuolloin jo mukana perhepolitiikassa, ja Anna-Maria oli lukenut lehtijutun, jossa esiinnyin parikuisen nuorimmaiseni kanssa Helsingin keskustan kahvilassa. Siitä lähti liikkeelle erittäin antoisa ja mukava rupeama siihenastisessa elämässäni.

Samanlaisen puhelinoiton sai myös Haapajärvellä asuva **Kaarina Torkkola** vuonna 2002.

– Anna Maria Pokela soitti minulle ja pyysi minua mukaan toimintaan. Hän oli nähnyt mielipidekirjoituksiani lehdissä. Toimin 2003-2004 Lapen hallituksessa.

Paikallista vaikuttamista

Eri puolilla Suomea nimettiin yhdistykselle aluevastaavia ja jopa paikall-

lisjaostoja perustettiin. Vaikuttamistyö liittyi myös aivan paikallisiin asioihin ja lisäksi yksi osa Lapen toimintaa oli virkistystoiminta.

– Järjestimme liikenneleikkipuitossa lasten tapahtumia ja torilla lelukeräyskampanjoita, joiden tuotto lahjoitettiin esimerkiksi Kelan toimistoihin tai sairaalaan, muistelee Lappeenrannan seudun puheenjohtajana toiminut **Tiina Kautonen**.

– Teimme myös aloitteita kaupungille ja kirjoittelimme lehtiin. Tavoitteina oli ainakin perhelippuja uimahalliin ja elokuviin sekä ihan pienten lasten hiihtolatu liikenneleikkipuiston ympärille.

– Syksyllä 2002 järjestimme kansanedustajaehdokkaiden haastatteluja Malmin asukaspuistossa. Se oli jännää puuhaa. Minä itse järjestin tapaamisen Tuula Haataisen kanssa ja kun soitin hänelle, sanat menivät sekaisin, kun en tiennyt pitkö teitillä vai sinutella, muistelee **Tuula Kähkönen**.

Vantaalla järjestettiin Vantaamarssi vuonna 2004.

– Marssi järjestettiin Vantaalisän puolesta. Saimme hyvin julkisuutta: olimme esillä muun muassa Uudenmaan alue-uutisissa, Helsingin Sanomissa sekä pieni pätkä oli myös 45 minuuttia – ohjelmassa, kertoo **Päivi Viro**.

Syysrieha ja lapsivaikutusten arviointia

Myös Pohjois-Suomessa oli aktiivista toimintaa. Kaarina Torkkolan vaikuttaessa Haapajärvellä Kokkolassa **Outi Olli** kirjoitti lehtiin ja antoi haastatteluja myös televisioon ja radioon.

– Minusta oli mukava olla lapsiperheiden äänitorvi, mutta olisin halunnut enemmän kontakteja muihin paikallisiin perheisiin ja kuulla erilaisten perheiden arjesta.

Samoihin aikoihin Oulun aluevastaava puolestaan sai mukavasti lisäkäsia, kun vuonna 2004 **Sirpa Puolakka** liittyi Lapeen ja otti yhteyttä alueensa aluevastaavaan. Yhdessä he perustivat Oulun seudun paikallisjaoston OuLapen.

– OuLapen toiminta oli tuolloin varsin aktiivista, järjestimme mm. koko perheen syysriehan, jonka yhteydessä julkaisimme oman OuLape-lehden. Syysrieha oli menestys ja siitä olen vieläkin ylpeä!

OuLapen toiminnan kautta Lapen toimintaan päätyi mukaan myös **Roberta Fabritius**, joka oli vaikuttanut Lapsiperheiden Etujärjestöstä ja kotiäitien lakkouhkauksesta jo esikoisensa syntymän aikoihin.

– Neljännen lapsen synnyttyä olin jo saanut tarpeekseni kotihoidon tukeen ja kotiäiteihin kohdistuvasta arvostelusta. Päätin lähteä jäseniltään kuuntelemaan mistä siellä puhutaan ja minut vedettiin heti toimintaan mukaan.

"Syysrieha oli menestys ja siitä olen vieläkin ylpeä!"

OuLape aiheutti vuonna 2008 aaltoja valtakunnallisessakin mediassa, kun jaosto vetosi kaupunkiin, jotta se teettäisi suunnitteilla olevasta suorkoulusta lapsivaikutusten arvioinnin.

Tuusulassa taas paikallisjaoston pitkäaikainen puheenjohtaja **Irina Havinmaa** oli mukana järjestämässä monenlaista toimintaa alueellaan.

– Järjestimme "Vaunumarssin" vuonna 2005. Tapahtumassa ojensimme kunnanpäättäjille vetoituksen, jossa halusimme säilyttää Tuusulan kuntalisän ennallaan.

Toimeliaat Tuusulan lapelaiset järjestivät vuosien mittaan myös muun muassa säännöllisesti toimineen liikuntaleikkikoulun ja lisäksi lastentarvikekirpputoria, nukketeat-teriesitystä ja perhekahvilaa.

Jäsenkorttia, perheneuvostoa ja ryhmäkokoja

Keväällä 2008 syntyi Lapen jäsenkortti, joka postitettiin kaikille jäsenille. Yhdistyksen jäsenille tarjoutui nyt mahdollisuus alennuksiin ja muihin etuihin useilta yhteistyökumppaneilta. Samana keväänä Lapen vetoisuus

perheasianeuvostojen perustamisesta jokaiseen kuntaan levisi YK:n perheiden päivänä ympäri median.

Seuraavana keväänä Lape painatti oman Aktiivin oppaan, joka opastaa uusia aluevastaavia ja muita aktiiveja toiminnan käynnistämässä ja vaikuttamistyössä.

Muutama lapelainen on vuosien mittaan toiminut lähes ainoastaan valtakunnallisessa vaikuttamistyössä. Yksi tällainen on **Johanna Happonen**, joka innostui mukaan toimintaan vuonna 2008 kun hänen omat lapsensa aloittivat päivähoidossa.

– Ryhdyin keräämään valtakunnallista kannanottoa ja adressia päivähoidon ryhmäkokojen pienentämiseksi. Sain Lapelta mahtavasti tukea, jota ilman homma tuskin olisi edennyt niin hyvin, Johanna kertoo tyytyväisenä.

Johannan johdolla toteutetut kannanotto ja adressi luovutettiin peruspäivähoitoministeri Paula Risikolle tammikuussa 2010. Kannanoton olivat allekirjoittaneet lukuisat yhdistykset ja asiantuntijat ja lisäksi oli kerätty kansalaisadressi.

Lape vaikuttaa

Lapsiperheiden Etujärjestön mielipiteitä kysytään säännöllisesti, tiedotusvälineistä pyydetään kannanottoja ja haastatteluja. Vaikka muutos on hidasta ja työ välillä turhauttavaa, se ei ole turhaa. Työn vaikutus näkyy.

– On hauskaa lukea esim. tuoreita päänavauksia lapsivähennysten tuomisesta takaisin verotukseen ja muistella niitä lukuisia keskusteluja virkamiesten kanssa, joissa niitä Sillanpään Matin oivallisia laskelmia perheiden verotaakasta esiteltiin, ja jotka tutkittuaan useampikin virkamies joutui toteamaan, ettei ollut edes tajunnut ajatella asioita tuolta kantilta aikaisemmin, naurahtaa Lotta Niemistö. ■

Anna Lanas-Nevala

Lapsiperheet | lape.fi

Työpöydällä lasten kotihoito ja järjestöyhteistyö

Toimintakaudella 2011 Lapsiperheiden Etujärjestö haluaa käynnistää laajan ja tiiviin yhteistyön muiden järjestöjen kanssa. Erikoisteemana juhlavuodelle on lasten kotihoidon mahdollisuuksien parantaminen. Vuosikokous valitsi huhtikuussa Oulussa puheenjohtajan ja hallitusjäsenet, jotka ohjaavat Lape-laivaa kuluvalle kaudella.

Kaarina Torkkola, puheenjohtaja

Kaarina Torkkola asuu Haapajärven maaseutukaupungissa Oulun läänin eteläosassa. Perheeseen kuuluu aviomies ja kaksitoista lasta, ja lastenlapsiakin Kaarinalla on 16.

– Olen toiminut lastemme kotihoitajana vuodesta 1978 lähtien. Perhetyön ohessa olen toiminut kunnallispolitiikassa 2000-luvun alusta saakka.

Kaarinan mukaan hänen tärkein luottamustehtävänsä on toimia Lapsiperheiden Etujärjestön edustajana Haapajärven lapsiasiainneuvostossa.

Kaarina on tullut mukaan Lapen toimintaan jo 2000-luvun alussa. Lastenhoitokysymykset askarruttavat edelleen.

– Vanhemmillä on oikeus valita perheelleen paras päivähoitovaihtoehto, mutta se miten yhteiskunta rahoittaa erilaisia valintoja, asettaa perheet hyvin eriarvoiseen asemaan yhteiskunnassa sen mukaisesti missä kunnassa he asuvat, koska lain soveltamiskäytännöt kunnissa ovat hyvin erilaiset.

Huhtikuussa pidetyn vuosikokouksen päätöksistä Kaarina kertoo Lapen haluavan rohkaista isiä mukaan järjestön toimintaan.

Hallituksen jäsenet

Laura Hiltunen

Laura Hiltunen asuu vanhassa rintamamiestalossa Kuopiossa miehensä ja neljän lapsensa kanssa. Laura on töissä Terveystieteiden ja hyvinvoinnin laitoksella projektikoordinaattorina ja mies on kotona hoitovapaalla kahden nuorimman lapsen kanssa.

– Lapesta kuulin ensimmäisen kerran alkuvuonna 2005, kun olin mukana osoittamassa mieltä puistotätitoiminnan lakkauttamista vastaan.

Laura etsi Lapen internetistä ja päätyi saman tien aluevastaavaksi. Tämä kausi on Lauran neljäs kausi hallituksessa.

Lisäksi Lauran tehtäviin Lapessa on kuulunut nettisivujen päivittäminen, palautteisiin ►►

vastaaminen ja sähköisen uutiskirjeen kirjoittaminen.

– Haluaisin vaikuttaa paikallisesti enemmän, mutta sitä varten tarvittaisiin Lapen toimintaan lisää innokkaita toimijoita.

Lauran toiveena on, että tämän hallituskauden aikana Lapessa saataisiin käytiin yhteistyökuviot muiden pienten perheiden asioiden kanssa puuhaavien järjestöjen kanssa.

– Näin saisimme enemmän joukkovoimaa toimintaan. Suomi on pieni maa ja aktiivisia järjestöihmisistä on turha kilpailla, vaan ennemmin vetää yhtä köyttä, Laura huomauttaa.

Roberta Fabritius

26-vuotias viiden lapsen äiti Roberta Fabritius opiskelee Lapin yliopistossa valtio-oppia ja kansainvälisiä suhteita. Roberta hoitaa kolmea nuorimmaista kotona, joten tällä hetkellä opiskelu on osa-aikaista.

Kolmatta kautta Lapen hallitukseen istuva Roberta kertoo motivaationsa toimia Lapessa olevan pitkälti saman kuin hänen lähtiessään toimintaan mukaan.

– Haluan vaikuttaa Lapen kautta erityisesti lasten kotihoidon tukeen ja kotivanhempien yleisen arvostuksen parantamiseen. Kotihoidon tulisi olla aito vaihtoehto päivähoidolle, eivätkä omien lasten hoitamiseen käytetyt vuodet saisi näkyä mustana aukkona työhistoriassa.

Lapen sisäisenkin toiminnan suhteen Robertalla on tavoite:

– Tavoitteeni on vaikuttaa siihen, että tämän kauden aikana järjestöömme saadaan palkattua toiminnanjohtaja, joka muun muassa koordinoisi alue-toimintaa ja hoitaisi yhteyksiä muiden järjestöjen kanssa.

Emilia Jääskeläinen

Emilia Jääskeläinen on haukiputaalainen neljän lapsen kotiäiti. Emilia on ollut Lapen jäsen aina vuodesta 2003,

ja aktiiviksi hän hyppäsi vuonna 2008. Hallituksessa Emilia on istunut vuodesta 2009 lähtien.

Emilian motivaatio aktiiviksi ryhtyessä oli yleinen halu muuttaa lapsiperheiden arkea paremmaksi. Alkavan toimintakauden suunnitelmista Emilia toteaa, että paljon on vielä tekemistä, jotta perheiden asiat olisivat paremmin.

– Niitä samoja asioita ajetaan, jotka ei ole muuttuneet. Mutta rasti seinään niistä asioista, jotka ovat muuttuneet paremmiksi. Onhan niitäkin, Emilia muistuttaa.

"Kotihoidon tulisi olla aito vaihtoehto päivähoidolle"

Sanna Hamström

Sanna Hamström työskentelee maahantuontiyrityksessä projektikoordinaattorina. Hän on muuttamassa toukokuunaikana Porvoosta Espooseen. Sannalla on kaksi poikaa ja tytär, ja hän on jo kohta kolme vuotta ollut onnellinen yksinhuoltajaäiti.

– Jo johtuen omasta tilanteestani, olen miettinyt yksinhuoltajaäitien ja -isien sekä taloudellista että henkistä hyvinvointia ja sitä kuinka tilannetta saisi parannettua.

Monipuolisen Sannan harrastuksiin kuuluu Lapen lisäksi monenlaisia liikunnallisia harrastuksia ja lisäksi kirjallisuus, ompeleminen ja kauhuelokuvat.

Kaksi edellistä hallituskautta Lapessa Sanna on toiminut sihteerinä.

– En ole visionääri, vaan enemmänkin "puurtaja", joka kuitenkin näkyy ja kuuluu. Omassa päivätyössänikin hoidan muiden aloittamat työt loppuun, Sanna kuvailee.

Janne Kylli

Janne Kylli on espoolainen kahden lapsen isä. Koulutukseltaan Janne on sairaanhoitaja, ja hän työskentelee tällä hetkellä vakuutusosalalla henkilövakuutusasiantuntijana. Lapeen mies tutustui jo kuutisen vuotta sitten.

– Sattumalta törmäsin netissä Lapsiperheiden Etujärjestöön etsiessäni tietoa lapsiperheiden etuja ajavista tavoista. Olin paria vuotta aikaisemmin tullut isäksi. Aktiivisempi toimintani aluevastaavana alkoi kuitenkin kun muutimme Espooseen Helsingistä.

Nyt Janne on toiminut noin kaksi vuotta Lapen aluevastaavana Espoossa, ja vajaan vuoden ajan aluevastaavien yhteyshenkilönä.

Anna Lepistö, varajäsen

Porvoossa asuva Anna Lepistö 8-vuotiaan tytön äiti. Anna työskentelee tällä hetkellä sosiaalialalla, takana on graafikon töitä. Järjestötyö on Annalle tuttua.

– Olen toiminut erilaisissa järjestöissä yläasteikäisestä asti. Olen myös ollut mukana paikallispolitiikassa, mutta järjestötoiminta sopii luonteelleni paremmin.

Lapen toimintaan Anna lähti mukaan vuoden 2009 alkupuolella. Vuoden Anna 2009 toimi hallitusjäsenenä ja aluetoiminnan yhteyshenkilönä. Lapen haasteena ja tavoitteena Anna näkee aluetoiminnan kehittämisen ja yhteistyön organisoimisen muiden järjestöjen kanssa.

– Uskon, että järjestötoiminnalla on mahdollisuus vaikuttaa päätöksentekoon ja yhteistyöllä toisten järjestöjen kanssa voi saada aikaan paljon. ■

Anna Lanas-Nevala

Lapsiperheet | lape.fi

Yhdistysvieraana

Edustajana yhdistyksen tiedottaja **Leena Ahveninen**

Vaaka ry on valtakunnallinen vapaaehtoisjärjestö, jonka tarkoituksena on edistää lapsiperheiden hyvinvointia kotimaassa ja lähialueilla. Kummikohteemme sijaitsevat Venäjän Karjalassa.

Vaaka on järjestänyt erilaisia keräyksiä vuodesta 2000. Vaate- ja tarvikkeita on kerätty vauvoille, taaperoille ja isommillekin lapsille. Kummikoululaiset ovat saaneet koulupeppuja, toilettilaukkuja ja penaaileita sekä tilkkupeittoja on toimitettu tarvelähtöisesti aina Intiaan asti. Lisäksi vaakalaiset ovat hankkineet varoja toimintaan mm. osallistumalla myyjäisiin ja omalla netti- ja virtuaalipuodilla.

Toimintaamme pääsee mukaan liittymällä jäseneksi ja osallistumalla erilaisiin käsityötalkoisiin neuloen, ommellen ja askarrellaan. Jäsenet ovat myös ahkeria kierrättäjiä, avustuskassien sisällöstä valtaosa ja usein myös

REPUT, KASSII
JA KIRSTUT
–RAKKAUDELLE
KASATTUJA –

Lapsiperheet | lape.fi

itse kassi on kierrätettyä materiaalia. Vaakan jäsenillä on eri puolilla Suomea aluetoimintaa. Toimimme kokonaan vapaaehtoisvoimin, joten jokainen jäsen vaikuttaa osaltaan siihen millaista Vaakan toiminta on.

Suurimmat haasteemme liittyvät tavaran kuljettamiseen perille kohteisiin, erityisesti Venäjälle. Pyrimme toimittamaan avustukset kohteisiin itse, näin varmistamme avun perille menon. Valmiiksi paketeiksi kasatut lahjat ovat saajille tasapuoliset ja ovat lahjoja äidiltä äidille, ihmiseltä ihmiselle ja kertovat välittämisestä.

Vaaka haluaisi tehdä yhteistyötä erityisesti käsityöntoimien ja -taitoisten kanssa, kuljetusapua tarvitaan myös aina! ■

VAUVAKASSI KERÄYS

Teini

Esikoiseni aloitti syksyllä samalla kertaa yläkoulun, teini-iän ja näsäviisastelun. Puujalkavitsejä kuunnellessani muistelin omaa nuoruuttani ja sitä, miten tykkäsin ilahduttaa läheisiä kertomalla taukoamatta hauskoja vitsejä. Nyt poikani jatkaa samaa uljasta perinnettä. Onkohan jo liian myöhäistä pyytää anteeksi omaa käytöstään vuosia sitten?

Lapseni on aina ollut hyvä ilmaisemaan itseään verbaalisesti. Jo ekaluokkalaisena, kun komensin hänet huoneeseensa tekemään läksyjä, hän tekstasi läksykirjan marginaaliin sän-tillisellä käsialalla ÄITI ON PASKA.

Teini ei ole oppinut sensuroimaan omaa viestintäänsä, mutta hän yrittää kovasti sensuroida perheensä. Oma äiti on murkulleni nolointa maailmassa. Jos lähdemme aamulla samalla bussilla, meidän pitää kävellä peräkkäin kuin köyhän talon porsaas ja leikkiä, että emme tunne toisiamme. Voihan olla, että pysäkillä on joku pojan tuttu. Olen yrittänyt väittää, että todennäköisesti niillä kavereillakin on oma äiti. Seinille puhun.

Kerran huomasin aamubussissa, että lapsellani ei ollut hanskoja kädessä. Pakkasta oli reilusti yli 20 astetta. Kaivoin kännykän esille ja lähetin jälkeläiselle vihaisen tekstarin parin penkkirivin päähän. Näin moderni äiti kommunikoi perillisensä kanssa.

Haasteita lastenkasvatukseen tuo nykyään sekin, että keskustelun sijaan rakas murkkuni pitää toisinaan tarpeellisena ilmaista itseään hieman suorasukaisemmin. Omia rajojaan on testattava niin, että korvissa ryskää. Meillä on esitetty inhorealistista näytelmää, jossa teini sulkeutuu huoneeseensa soittamaan poppia niin kovaa kuin kaiuttimista lähtee – ja niistä lähtee! Minä olen karjunut oven takana kätteettomia uhkauksia, joita en ole päässyt to-

teuttamaan, koska teini on pöngännyt pesäpallo-mailalla huoneensa oven kiinni. Vahvistaakseen sanomaansa hän on myös hakannut huoneensa seinää jääkiekkomailalla niin kovaa kuin jaksaa ja melskausession päätteeksi karannut alushoususillaan ulos talvipakkaseen.

Murkkuikäisen äitinä olemisessa on ensiarvoisen tärkeää kunnan vertaistuki. Muut äidit, joilla on saman ikäisiä lapsia, ovat tässä elämänvaiheessa kultaakin arvokkaampia. Äitikollegalle voi tunnustaa, mitä oma jälkeläinen on taas mennyt töppäämään. On melko varmaa, että hänen lapsensa on tehnyt jotain vastaavia typeryyksiä. Minun ystäväni perheissä murkkuikäiset lapsukaiset ovat mm. näyttäneet koulussa opettajalle keskisormea, hakanneet päätään seinään kunnes otsaan tuli kuhmu, sytyttäneet kotibileissä ilotulitusraketilla tulipalon ja huoritelleet äitiään. Ja kaikki nämä perheissä, joissa lapsista huolehditaan ja heitä rakastetaan.

Itseään on helppo syyllistää. Siksi on helpotavaa tietää, että teinin töppäilyt eivät aina ole äidin syytä. Se kasvattaa uskoani siihen, että murkkuikäisen tempoilusta huolimatta lapsestani voi kasvaa ihan kelpo aikuinen.

Onneksi elämä murrosikäisen kanssa ei ole pelkkää kärsimystä ja kurjuutta. Lapsuuden ja aikuisuuden välimaastossa olevan nuoren kanssa keskusteleminen voi parhaimmillaan olla molemmille innostava ja silmiä avartava kokemus. Meillä on keskusteltu syvällisesti mm. rasismista, homoliitoista, abortista ja kuolemantuomiosta. Kaikista asioista emme ole samaa mieltä, mutta on hienoa kuulla toisen perustelut omalle kannalleen.

Ja sokerina pohjalla: teiniltä saatu satunnainen halaus (silloin kun kukaan ei näe) on balsamia sielulle. ■

Anne Soini

Toimintavinkkejä: teemana edunvalvonta ja vaikuttaminen

Keneen vaikutetaan

Selvitä kuka tai ketkä päättävät kyseessä olevasta asiasta. Oman lapsen päiväkotia koskevassa päivittäisessä asiassa on ensimmäinen yhteyshenkilö aina päiväkodin henkilökunta ja päiväkodin johtaja. Laajemmin kunnan päivähoitoasioista huolehtii yleensä päivähoiton kun taas rakentamisesta ja taloudesta taas päättää kunnanvaltuusto, jonka päätösesitykset tekee kunnanhallitus. Päätösesityksiä varten sopivat lautakunnat antavat lausuntojaan.

Siitä millä tavalla kunnassa on jaettu tehtävät, määrää kunnan joh-

tosääntö. Kuntien välillä on jonkin verran vaihtelua, joten kannattaa selvittää oman kunnan tavat. Jos kunnallispolitiikan rakenteet tai kuntalait eivät kiinnosta, niin yleensä oikeat tahot kutakin asiaa varten selviävät yhteydenotolla kunnan vaihteeseen.

Valtakunnallisissa aiheissa, kuten kotihoidontuki, päivähoiton ryhmäkokojen lakisääteisyys tai vanhempainvapaan pituus, ei taas kunnanpäättäjillä ole valtaa. Silloin oikeat vaikuttamisen kohteet ovat valtakunnan tason päättäjissä: kansanedustajat, ministerit, valiokunnat tai tiettyä asiaa valmistelevat työryhmät.

Miten vaikutetaan?

Kansalaisella on monia keinoja saada äänensä kuuluviin.

- Kuntalaisaloite
- Suora yhteydenotto päättäjiin tai virkamiehiin puhelimitse, kirjeitse tai sähköpostitse
- Tapaamisen järjestäminen päättäjien kanssa
- Mieliopidekirjoitus
- Vetoamus tai aloite kunnan päättäjille tai virkamiehille. Vetoamukseen voi haluttaessa etsiä allekirjoittajia myös muista yhdistyksistä tai asiantuntijoista
- Adressin kerääminen
- Juttuvinkki tai valmiiksi kirjoitettu tiedote paikallislehdille ja radion ja tv:n alueuutisille tai -ohjelmille
- Osallistuminen avoimiin kuulemis-tilaisuuksiin
- Keskustelutilaisuuden järjestäminen
- Mielenosoitus tai marssi

Lisää edunvalvonnasta ja vaikuttamisesta ja vinkkejä edellä mainittujen menetelmien toteuttamiseksi löydät Aktiivin oppaasta sivulta 5-10. Aktiivin oppaita saa aluetoiminnan yhteyshenkilöltä **Janne Kylliltä**.

Jos vastaanottajaa ei tavoiteta
pyydämme palauttamaan osoitteeseen
Lapsiperheiden Etujärjestö r.y.
Anne Liias
Sorvarintie 6
37830 VIIALA

Aluevastaavat

Aluevastaavat toimivat Lapsiperheiden Etujärjestön alueellisina yhteyshenkilöinä. Jos sinulla on ideoita tai toivomuksia, joita haluaisit toteuttaa omalla alueellasi, ota yhteyttä oman paikkakuntasi vastaavaan.

Jos oma alueesi puuttuu listalta ja olisit itse halukas tarjoutumaan aluevastaavaksi, ota yhteyttä aluetoiminnan yhteyshenkilöön.

ESPOO

Janne Kylli
0400 904 414
janne.kylli@kolumbus.fi

ETELÄ-PIRKANMAA

Susanna Saxberg-Tesmala
044 013 0801
sax.original@olen.to

HAAPAJÄRVI

Kaarina Torkkola
040 836 7320
kaarina.torkkola@haapajarvi.fi

HAUKIPUDAS

Emilia Jääskeläinen
emilia_jii@yahoo.com

HELSINKI

Salla Sieranen
044 074 5850
salla.sieranen@gmail.com

Reetta Holmberg

045 131 6563
reettanen@gmail.com

JOENSUU

Aila Tuohi-Hirvonen
040 534 7153
a.tuohi@luukku.com

KAARINA

Katrin Ronkainen
0500 705 082
katrin-kristiina.ronkainen@pp.inet.fi

KAUHAVA-LAPUA

Sari Salomaa
050 588 6960
sari.salomaa@nic.fi

KEMPELE

Johanna Harmainen
johanna.harmainen@gmail.com

KIRKKONUMMI-SIUNTIO-INKOO

Virpi Miettinen
050 366 9109
virpo@sci.fi

KUOPIO

Katja Koivistoinen
0400 808 329
koivistoinen.katja@gmail.com

MÄNTSÄLÄ

Eija Hynninen
050 593 9683
eija.hynninen@pp.inet.fi

NURMIJÄRVI

Virpi Korhonen
0400 697 973
virpi.m.korhonen@helsinki.fi

PIETARSAARI

Anna-Maria Pokela
050 353 8911
ansku.pokela@multi.fi

PORVOO

Henrietta Janhonen
0500 887 383
henrietta.janhonen@hotmail.com

Sanna Hamström

050 595 7410
sannahamstrom@gmail.com

RAAHE

Anna Pärkkä
044 022 7711
parkka@suomi24.fi

RISTIINA

Tiina Tähtinen
040 412 0420
tahtiina@gmail.com

ROVANIEMI

Roberta Fabritius
044 540 2727
rfabritius@gmail.com

SALO

Elina Seitz
041 437 2423
elinaseitz@gmail.com

TURKU

Tiina Piha
tiina.piha@aopro.fi

VANTAA

Johanna Happonen
johanna.happonen@netti.fi

Ruotsinkielisten yhteyshenkilö

Henrietta Janhonen
0500 887 383
henrietta.janhonen@hotmail.com

Aluetoiminnan yhteyshenkilö

Janne Kylli
0400 904 414
janne.kylli@kolumbus.fi